

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 29/17
V Lucemburku dne 14. března 2017

Rozsudek ve věci C-158/14
A a další v. Minister van Buitenlandse Zaken

Činnosti ozbrojených sil při ozbrojených konfliktech ve smyslu mezinárodního humanitárního práva mohou představovat „teroristické činy“

Skutečností, že činy organizace „Tygři osvobození tamilského Ílamu“ mohou představovat činnosti ozbrojených sil, není dotčena platnost unijních aktů, které se týkají jejího zápisu na seznam týkající se zmrazení finančních prostředků.

Podle nizozemských orgánů se A, B, C a D podíleli na získávání finančních prostředků pro organizaci „Liberation Tigers of Tamil Eelam“ (Tygři osvobození tamilského Ílamu, LTTE), tj. subjekt, který vedl občanskou válku proti srílanské vládě s cílem vytvořit nezávislý stát tamilského lidu na severu a východě Srí Lanky a který byl přibližně před 10 lety Evropskou unií kvalifikován jako „teroristický“.

Nizozemské orgány na základě nizozemských právních předpisů, které provádějí rezoluci Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 1373 (2001) zařadily A, B, C a D mezi osoby, na které se vztahují omezující opatření s cílem bojovat proti terorismu. V důsledku tohoto označení byly jejich finanční prostředky zmrazeny. V tomto rámci považovaly nizozemské orgány organizaci LTTE za teroristickou skupinu. Toto rozhodnutí zohledňovalo prováděcí nařízení Rady EU z roku 2010, kterým byla LTTE ponechána na seznamu skupin zapojených do teroristických činů, na něž se vztahují omezující opatření¹.

V rámci žalob před nizozemskými soudy A, B, C a D tvrdili, že toto nařízení je neplatné, neboť činy LTTE nepředstavovaly teroristické činy. Podle jejich názoru byla LTTE nevládní ozbrojenou skupinou účastnící se vnitrostátního ozbrojeného konfliktu na Srí Lance. Na tyto činy se tudíž vztahovalo výlučně mezinárodní humanitární právo, a nikoli unijní a mezinárodní pravidla upravující boj proti terorismu. Evropská unie tedy chybně považovala útoky a únosy, kterých se LTTE dopustila v letech 2005 až 2009, za „teroristické činy“ odůvodňující zařazení LTTE na unijní seznam skupin, které jsou zapojeny do teroristických činů.

Raad van State (nizozemská Státní rada), coby soud rozhodující v posledním stupni, se táže Soudního dvora zejména na definici pojmu „teroristické činy“. Táže se konkrétně na to, zda může být případnými nejednotnostmi v této definici v unijním právu a v mezinárodním právu dotčena platnost daného prováděcího nařízení. Podle Raad van State totiž existuje mezinárodní konsensus ohledně skutečnosti, že činnosti ozbrojených sil při ozbrojených konfliktech ve smyslu mezinárodního humanitárního práva nesmí být považovány za teroristické činy.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr odkazuje nejprve na svou judikaturu, podle které nařízení, které stanoví omezující opatření, musí být vykládáno v historickém kontextu.

Cílem dotčených aktů EU² je přitom provedení rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 1373 (2001), přijaté v reakci na teroristické útoky spáchané ve Spojených státech dne

¹ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 610/2010 ze dne 12. července 2010, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 a kterým se zrušuje prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1285/2009 (Úř. věst. 2010, L 178, s. 1).

² Společný postoj Rady 2001/931/SZBP ze dne 27. prosince 2001 o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu; nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu (Úř. věst. 2001, L 344, s. 70; Zvl. vyd. 18/01, s. 207, a oprava Úř. věst. 2010, L 52, s. 58).

11. září 2001. Jejich cílem je především předcházení teroristickým činům prostřednictvím opatření pro zmrazení finančních prostředků, aby se zabránilo zejména financování osob nebo subjektů, které mohou spáchat teroristické činy. Označení osob a subjektů, které se mají nacházet na seznamu, není v tomto kontextu sankcí, nýbrž preventivním opatřením.

Mimoto Soudní dvůr konstatuje, že mezinárodní obyčejové právo nebrání tomu, aby činnosti ozbrojených sil při ozbrojených konfliktech mohly představovat „teroristické činy“. V této souvislosti zdůrazňuje, že mezinárodní humanitární právo sleduje jiné cíle, než právo EU.

Dále ačkoli některé mezinárodní úmluvy, na které odkazuje Raad van State, vylučují ze své působnosti činnosti ozbrojených sil při ozbrojených konfliktech ve smyslu mezinárodního humanitárního práva, nezakazují státům, které jsou jejich smluvní stranou, kvalifikovat některé tyto činnosti jako „teroristické činy“ nebo předcházet páchání takových činů.

Soudní dvůr proto rozhodl, že činnosti ozbrojených sil při ozbrojených konfliktech ve smyslu mezinárodního humanitárního práva mohou představovat „teroristické činy“ ve smyslu unijního práva.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106